

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

21 juni 2006

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976
betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door de heer Hubert Brouns**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden:

de dames Hilde De Lobel, An Michiels, de heren Wim Van Dijk, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;

de heren Hubert Brouns, Johan Sauwens, mevrouw Joke Schauvliege, de heer Jan Verfaillie;

de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Francis Vermeiren;

de heren Norbert De Batselier, Jacky Maes, Dany Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Stefaan De Clerck, Luc Van den Brande;

de heer Sven Gatz, mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Paul Wille;

de heren Patrick Janssens, Herman Lauwers, Marcel Logist.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Jan Peumans;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

870 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendement
- Nr. 3: Amendementen
- Nr. 4: Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende toelichting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	4
I.1. Situering, procedure en adviezen.....	4
I.2. OCMW-raad – verkiezing	4
I.3. Installatievergadering OCMW-raad	5
I.4. Mandatarissen	5
I.5. Relatie gemeente - OCMW	6
I.6. Andere wijzigingen	6
II. Algemene bespreking.....	6
II.1. Tussenkoms van de heer Hubert Brouns	6
II.2. Tussenkoms van de heer Jacky Maes	7
II.3. Tussenkoms van mevrouw Hilde De Lobel	8
II.4. Tussenkoms van de heer Marnic De Meulemeester.....	9
II.5. Tussenkoms van de heer Christian Van Eyken	9
II.6. Tussenkoms van de heer Jef Tavernier	9
II.7. Tussenkoms van de heer Francis Vermeiren.....	10
II.8. Tussenkoms van de heer Tom Dehaene.....	11
II.9. Antwoorden van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering op de vragen en opmerkingen van de commissieleden.....	11
II.10. Replik van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering op de opmerkingen van de VVSG tijdens de hoorzitting.....	13
II.11. Tweede tussenkoms van mevrouw Hilde De Lobel	14
II.12. Replik van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid Wonen en Inburgering.....	15
III. Artikelsgewijze bespreking.....	16
IV. Eindstemming.....	22

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 13, 14 en 19 juni 2006 het ontwerp van decreet tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

In het kader van de bespreking van dit ontwerp van decreet werd een hoorzitting gehouden met de afdeling OCMW van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSg). Het verslag hiervan is opgenomen in *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 870/4).

I. INLEIDENDE TOELICHTING DOOR DE HEER MARINO KEULEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STE-DENBELEID, WONEN EN INBURGERING

I.1. Situering, procedure en adviezen

De *minister* omschrijft dit ontwerp van decreet als een ontwerp van minidecreet. De bedoeling van het ontwerp van decreet tot wijziging van de OCMW-wet is de bestuurlijke organisatie van het OCMW te regelen volgens dezelfde principes als deze opgenomen in het Gemeentedecreet. Het ontwerp van decreet regelt voorts de installatievergadering en verkiezing van de OCMW-raad. Tegelijk worden de bepalingen van artikel 11bis van de Grondwet inzake de gendervertegenwoordiging geïmplementeerd. In de loop van 2007 volgt een uitgebreid ontwerp van OCMW-decreet waarin ook de personeelsaangelegenheden, de financiën, het toezicht enzovoort worden geregeld.

Het ontwerp van decreet tot wijziging van de organieke OCMW-wet werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 21 april 2006 en definitief goedgekeurd op 2 juni 2006. Het voorontwerp werd onderworpen aan het advies van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, het Comité C en uiteraard van de Raad van State.

De minister meent dat de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur zich goed kan vinden in de gefaseerde aanpak tot wijziging van de OCMW-regelgeving. De Hoge Raad is tevreden dat in het ontwerp bepalingen zijn opgenomen die zorgen voor een functionele afstemming met het Gemeentedecreet (onverkiesbaarheidsoorzaken, onverenigbaarheden, sanctie bij

ondertekening van meerdere voordrachtsakten enzovoort).

In het ontwerp van decreet is rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State. In zijn advies 40.316/1 van 25 april 2006 had de Raad van State twee belangrijke bemerkingen over het voorontwerp. Vlaanderen beschikt niet over de bevoegdheid om ook EU-onderdanen toe te laten als lid van de OCMW-raad. Artikel 8 van de Grondwet heeft het volgens de voorbereidende werken zowel over passief als actief stemrecht. Voorts kan Vlaanderen het sociale statuut van de ondervoorzitters (o.a. werkloosheid, ziekteverzekering) niet regelen. De Vlaamse Regering heeft zich geconformeerd aan deze opmerkingen.

De SERV kwam tot de vaststelling dat het ontwerp van decreet geen economische impact heeft. Uit het protocol 2006/1 van het Comité C blijkt dat zowel ACOD als VSOA zich kunnen vinden in de voorliggende tekst. CCOD neemt een afwachtende houding aan.

I.2. OCMW-raad – Verkiezing

De OCMW-raadsleden worden voortaan verkozen op de installatievergadering van de gemeenteraad: voor de eerstvolgende vernieuwing is dat op 2 januari 2007. De installatie zelf volgt op 5 januari. Vroeger gebeurde de verkiezing van de OCMW-raadsleden op de derde maandag na de installatie van de gemeenteraad.

De OCMW-raad moet volgens artikel 11bis van de Grondwet personen van verschillend geslacht bevatten. De vertaling van dit grondwettelijke principe was volgens de minister geen sinecure. Er werd geopteerd om zo min mogelijk het democratisch principe aan te tasten. De voordrachtsakte moet minstens ondertekend zijn door meer dan de helft van de verkozenen van de gemeenteraad die verkozen zijn op één lijst. De voordrachtsakte moet personen van verschillend geslacht bevatten. Er moeten dus altijd minimum twee personen worden voorgedragen waarvan altijd minimum één man en één vrouw. De Raad van State kon zich in deze werkwijze vinden. Voor het overige wordt het aantal briefjes per gemeenteraadslid en de stemming in één stemronde bewaard.

In de zes randgemeenten en in Voeren verandert er niets. De federale wetgeving blijft er van kracht. De OCMW-raad wordt er rechtstreeks verkozen.

Gemeenteraadskiezers die Belg zijn, kunnen worden verkozen tot OCMW-raadslid en -voorzitter.

De onverenigbaarheden zijn maximaal afgestemd op de onverenigbaarheden uit het Gemeentedecreet. Maximale deelname van de burgers aan de democratie is net zoals in het Gemeentedecreet het uitgangspunt. Voortaan kunnen OCMW-personeelsleden lid zijn van de gemeenteraad. Gemeentepersoneelsleden kunnen lid worden van de OCMW-raad. Er is één uitzondering, met name in de persoon van de gemeentesecretaris, gelet op zijn bijzondere rol als notulist in de gemeenteraad en het college. Personeelsleden kunnen wel geen uitvoerend mandaat vervullen. Ze kunnen geen schepen, burgemeester, OCMW-voorzitter of gemeenteraadsvoorzitter zijn.

De geloofsbrieven van de OCMW-raadsleden worden voortaan door de gemeenteraad onderzocht op zijn installatievergadering. Het onderzoek gebeurt in openbare zitting.

I.3. Installatievergadering OCMW-raad

De installatie van de OCMW-raad gebeurt voortaan op de derde werkdag na de installatie van de gemeenteraad, dus op 5 januari 2007. Vroeger was dat de eerste werkdag van de derde maand volgend op de installatie van de gemeenteraad. Dat betekende in de praktijk begin april.

OCMW-raadsleden leggen de eed niet meer af in handen van de burgemeester, maar, die van de voorzitter van de gemeenteraad. De eedformule wijzigt: “Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen” in plaats van “Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen”.

De voorzitter van de gemeenteraad zit de installatievergadering voor tot wanneer de OCMW-voorzitter verkozen is. De OCMW-voorzitter wordt verkozen op basis van een akte van voordracht ondertekend door een dubbele meerderheid: de meerderheid van de OCMW-raadsleden en de meerderheid van verkozenen op eenzelfde voordrachtsakte.

De voorzitter moet de Belgische nationaliteit hebben. Hetzelfde geldt voor de voorzitter van de gemeenteraad en de burgemeester. EU-onderdanen kunnen wel schepen zijn. Net zoals dit voor een schepen het geval is, kan op de akte van voordracht aangegeven worden dat de OCMW-voorzitter van rechtswege zal worden vervangen op een bepaald ogenblik. Beëindigt de OCMW-voorzitter voortijdig zijn mandaat dan wordt hij eerder opgevolgd door de op de akte van voordracht vermelde persoon. Onderbreekt de

voorzitter zijn mandaat – bijvoorbeeld in geval van verhindering – dan wordt hij vervangen tot de datum aangegeven op de akte van voordracht waarop hij van rechtswege wordt vervangen.

I.4. Mandatarissen

De OCMW-voorzitter treedt toe tot het college van burgemeester en schepenen. Dat is ook zo bepaald in het Gemeentedecreet. Hij is van rechtswege schepen en kan in het college ook andere bevoegdheden krijgen, bijvoorbeeld toerisme of financiën. Hij heeft enkel stemrecht in de gemeenteraad als hij ook gemeenteraadslid is, anders heeft hij enkel stemrecht in het college. De OCMW-voorzitter kan door de gemeenteraad enkel ondervraagd worden als schepen. Dat staat met zoveel woorden in het Gemeentedecreet. Daarnaast kan hij door de gemeenteraad ondervraagd worden als OCMW-voorzitter in de gevallen ingeschreven in de organieke wet, bijvoorbeeld bij de bespreking van het meerjarenplan.

Er kunnen ondervoorzitters aangesteld worden indien de gemeenteraad op zijn installatievergadering besliste om minder schepenen te verkiezen. Er kunnen maximaal twee ondervoorzitters in de schoot van het OCMW worden aangeduid maar dan moeten er wel minimum twee schepenen minder in het college zijn. De gemeenteraad moet het OCMW uitdrukkelijk machtigen om ondervoorzitters aan te duiden. Dat kan op twee manieren: ofwel maakt men er melding van op een rechtsgeldige akte van voordracht van de schepenen, ofwel beslist men daartoe op de installatievergadering van de gemeenteraad.

Er zijn geen tuchtmaatregelen meer mogelijk tegen OCMW-raadsleden, wel tegen de OCMW-voorzitter en de eventuele ondervoorzitter(s). Deze bepaling geldt niet voor de zes facilitéengemeenten en in Voeren waar de oude regeling blijft gelden. Er komt wel een deontologische code, zoals bepaald in het Gemeentedecreet.

Naar analogie met het Gemeentedecreet wordt van de OCMW-voorzitter, ondervoorzitter en waarnemend voorzitter een weerlegbaar vermoeden van taalkennis vereist. Bij klachten treedt de Raad voor Verkiezingsbetwistingen op.

De wedde van de voorzitter blijft op het oude niveau, met name gelijk aan de wedde van een schepen. Voor de ondervoorzitter geldt de verhouding die van-

daag bestaat tussen burgemeester en schepenen. In gemeenten tot 50.000 inwoners is dat 60 percent. In gemeenten met meer dan 50.000 inwoners is dat 75 percent.

I.5. Relatie gemeente - OCMW

De burgemeester kan de OCMW-raad niet meer voorzitten of schorsen. Hij kan geen punten toevoegen aan de agenda. Hij kan evenmin tussenkomen in het debat. Hij kan wel nog alle openbare en besloten vergaderingen van de raad bijwonen en de stemming van een agendapunt eenmaal gemotiveerd doen uitstellen. Vergaderingen van het vast bureau kan hij niet bijwonen. Hij kan de beraadslaging niet doen uitstellen. De burgemeester kan zich laten vervangen door een schepen; een schepen kan ook de stemming over een agendapunt verdagen.

Het overlegcomité wordt afgeschaft, behalve in de gemeenten waar de OCMW-voorzitter geen schepen wordt. Het overlegcomité wordt vervangen door een verplicht inwinnen van het advies van het college.

De voorzitter maakt dus deel uit van het college van burgemeester en schepenen. Een afzetting of schorsing als OCMW-voorzitter betekent ook een afzetting of schorsing als schepen. Een afzetting als schepen betekent ook een afzetting als OCMW-voorzitter.

Belangrijk is dat gemeente en OCMW nauwer kunnen samenwerken. Ze kunnen diensten en personeel delen. Dat opent mogelijkheden.

Het toezicht van de gemeente op het OCMW wordt uitgevoerd door het college van burgemeester en schepenen. De voorzitter van het OCMW beslist over deze aangelegenheden niet mee.

I.6. Andere wijzigingen

Bij de samenstelling van de OCMW-raad en het vast bureau moet rekening worden gehouden met de bepalingen van artikel 11bis van de Grondwet. De twee geslachten moeten vertegenwoordigd zijn in de OCMW-raad en in het vast bureau. Bij gelijk aantal stemmen bij de verkiezing van het vast bureau of het bijzonder comité is voortaan de jongste kandidaat verkozen in de plaats van de oudste in jaren. Deze bepaling geldt niet voor de zes faciliteitengemeenten en in Voeren.

Naar analogie met het Gemeentedecreet wordt niet langer meer de deputatie maar een nieuw op

te richten administratief rechtscollege – de Raad voor Verkiezingsbetwistingen – bevoegd voor verkiezingsgeschillen, verkiesbaarheidvoorwaarden, onverenigbaarheden enzovoort. Bezwaren tegen de verkiezing van de OCMW-raad moeten binnen de 5 dagen na afkondiging ervan bij dit administratief rechtscollege worden ingediend. Dat zal gebeuren bij de griffie die het secretariaat van dit rechtscollege waarneemt. De uitspraak moet alleszins gebeuren binnen de 30 dagen na ontvangst van het verkiezingsdossier. Deze bepaling geldt niet voor de zes faciliteitengemeenten en in Voeren. De Raad van State treedt in deze op als rechter in graad van beroep en niet als cassatierechter.

De notulen van de raad en van het vast bureau worden verzonden aan alle raadsleden. Dat geldt uiteraard niet voor individuele steundossiers.

De OCMW-raad beslist over de deeltijdse ambten van de OCMW-secretaris en OCMW-ontvanger. Vanaf 20.001 inwoners gaat het steeds om een voltijdse secretaris en een voltijdse ontvanger. Tot 20.000 inwoners kan het ambt van OCMW-secretaris ingevuld worden door de gemeentesecretaris en van OCMW-ontvanger door de financieel beheerder van de gemeente. Dat kan maar als de gemeenten en het OCMW hierover akkoord gaan. Dat wordt trouwens geformaliseerd in de beheersovereenkomst die door beide raden zal worden goedgekeurd.

Tot 5000 inwoners is er steeds een gewestelijke ontvanger. Tot 20.000 inwoners kan men een beroep doen op een gewestelijk ontvanger. Boven 5.000 tot en met 15.000 inwoners kan men opteren voor een deeltijds plaatselijke ontvanger. Tussen 15.001 en 20.000 inwoners kan men kiezen tussen een deeltijdse, een voltijdse plaatselijke ontvanger en een gewestelijk ontvanger. Voor de huidige ontvangers en secretarissen zijn er overgangsbepalingen ingeschreven in het decreet. De ‘Cardoen-ontvangers’ kunnen ten persoonlijke titel het OCMW en de gemeente blijven bedienen zoals tot op vandaag het geval is.

De eed van de ambtenaren blijft ongewijzigd. Bij een vacature voor de functie van plaatselijk ontvanger zijn de gewestelijke ontvangers vrijgesteld van de diplomavereisten. Dat geldt bovendien enkel voor gemeenten tot en met 20.000 inwoners.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Tussenkomen van de heer Hubert Brouns

De heer *Hubert Brouns* is het eens met de vaststelling dat het hier gaat om een ontwerp van minidecreet

inzake het OCMW. Het voert een aantal noodzakelijke aanpassingen in om de OCMW-wet gelijk te laten lopen met het nieuwe Gemeentedecreet. Dat pas achteraf werk zal gemaakt worden van een grondige hervorming, vindt de spreker een goede optie.

De spreker is van oordeel dat het OCMW-decreet moet geïntegreerd worden in het Gemeentedecreet om tot een betere sociale dienstverlening te komen. Zonder een betere sociale dienstverlening als ultiem doel is integratie zinloos. De vraag of de afzonderlijke bestuursstructuur daarvoor moet verdwijnen, zal volgens de spreker heel wat discussie veroorzaken. Persoonsgebonden materies zullen altijd door een aparte commissie of raad behandeld moeten worden. Heel wat bestuurlijke aangelegenheden van het OCMW kunnen echter in het gemeentebestuur worden geïntegreerd.

De heer Brouns vestigt de aandacht op de belangrijke wijziging van artikel 9 van de OCMW-wet. Personeelsleden van de gemeente en van het OCMW kunnen voortaan zitting hebben in respectievelijk de OCMW-raad en de gemeenteraad. Het voordeel daarvan is mogelijk dat de deskundigheid van de raad zal toenemen. Het gevaar is echter dat de onafhankelijkheid van de raad wordt aangetast. Het zou immers kunnen gaan om meerdere personeelsleden die zitting hebben in dezelfde raad. De gemeentesecretaris van een landelijke gemeente met minder dan 20.000 inwoners kan ook OCMW-secretaris zijn. Als OCMW-secretaris moet hij OCMW-personeelsleden evalueren. Die OCMW-personeelsleden kunnen lid zijn van de gemeenteraad. Dat kan de secretaris in een moeilijke situatie brengen. De spreker raadt vandaar aan na te gaan of de positieve elementen wel opwegen tegen de nadelige gevolgen.

De heer Brouns is tevreden dat OCMW-raadsleden voortaan net zoals de gemeenteraadsleden zullen voorgedragen worden in een akte. Hij verwacht desondanks nog een aantal problemen. Elke meerderheidsfractie krijgt een bepaald aantal raadsleden. Daarnaast moet rekening worden gehouden met anciënniteit. Wanneer is een voordrachtsakte rechtsgeldig? Waar moeten kandidaten geschrapt worden? Wat als er op geen enkele voordrachtsakte een vrouw wordt voorgedragen?

De *minister* antwoordt dat wanneer er geen enkele vrouw verkozen is, de grootste groep in de OCMW-raad dan een vrouw moet afvaardigen.

De heer *Brouns* vraagt of er sancties zijn wanneer dat niet gebeurt.

De *minister* antwoordt dat de genderverplichting vervat in artikel 11bis van de Grondwet moet worden gerespecteerd.

De heer *Brouns* looft vervolgens de sancties voor personen die meerdere voordrachtsaktes ondertekenen.

Een opvallend feit is verder dat de OCMW-raadsleden zich drie werkdagen na de installatie van de gemeenteraad kunnen laten installeren. Het is een goede zaak dat de OCMW-raad voortaan al vroeger in actie kan schieten. Omdat de OCMW-voorzitter lid kan worden van het schepencollege is het logisch dat hij de start meemaakt vanaf het begin.

Een andere nieuwigheid is de mogelijkheid om twee ondervoorzitters te benoemen. Voorwaarde is wel dat het schepencollege met twee schepenen wordt verminderd. Dat is vooral belangrijk voor grote steden.

De spreker heeft er geen moeite mee dat het gezag van de burgemeester over het OCMW afneemt. Als een burgemeester zijn gezag moet laten gelden in een OCMW-raad is dat meestal het gevolg van een verziekte situatie. De verhouding tussen gemeente- en OCMW-raad is in dat geval vaak al vertroebeld. De burgemeester moet in staat zijn om agendapunten uit te stellen. Aangezien de OCMW-voorzitter lid kan worden van het schepencollege, zal de burgemeester minder een beroep moeten doen op deze mogelijkheid.

De spreker vindt het een goede zaak dat de secretaris en ontvanger in gemeenten met minder dan 20.000 inwoners tegelijk OCMW-secretaris en -ontvanger kan zijn. Dat zal de samenwerking tussen gemeente en OCMW bevorderen.

De heer Brouns stelt afsluitend dat zijn fractie het ontwerp van decreet zal goedkeuren. Hij vraagt wel dat iedereen nog eens goed zou nadenken of personeelsleden van gemeente en OCMW zitting moeten hebben in OCMW-raad of gemeenteraad. Dat lijkt de spreker geen goede zaak.

II.2. Tussenkoms van de heer Jacky Maes

De heer *Jacky Maes* zal dit ontwerp van decreet met veel welwillendheid bespreken omdat het nodig is gezien de nakende verkiezingen. Tegelijk beseft hij dat het ontwerp van decreet onvolledig is. Hij had lie-

ver gezien dat de nieuwe OCMW's van start hadden kunnen gaan op basis van een volledig nieuwe visie. De OCMW's zijn van wezenlijk belang in de gemeenten. De organieke wet van 8 juli 1976 garandeert dat er ook voor de zwaksten een plaats is in de maatschappij. Precies daarom is de spreker geen groot voorstander van de wijziging waardoor de OCMW-voorzitter in 2007 deel kan – en in 2012 deel moet – uitmaken van het schepencollege.

De spreker benadrukt dat OCMW en gemeente vandaag ook overleg plegen. Er zijn reeds kanalen om het sociale beleid van de OCMW's te waarborgen. De burgemeester of een schepen maken reeds deel uit van de OCMW-raad. Er is een overlegcomité om initiatieven te bespreken. Er is een meerjarenprogramma dat voor stabiliteit zorgt in de OCMW-werking. Door de OCMW-voorzitter lid te maken van het schepencollege kan dat alles op de helling komen te staan. Een schepencollege is meer met centen, met het haalbare bezig dan met intenties. De spreker benadrukt dat het OCMW niet mag worden uitgekleeft.

Door met een miniontwerp van decreet te werken, is de afstemming met het Gemeentedecreet onvolledig. De bepalingen over de secretaris en de ontvanger van het OCMW horen in het volgende ontwerp thuis. De spreker huivert bij de gedachte dat gemeentepersoneel lid kan en mag worden van de OCMW-raad. Hij ziet de democratische meerwaarde van dit initiatief niet in en vindt dat op het terrein voor niemand een goede zaak. Voor de sp.a is het verdwijnen van deze onverenigbaarheid niet vanzelfsprekend. Omdat er in een volgende fase nog een ontwerp van OCMW-decreet volgt, kan nu niet gediscussieerd worden over de rechtspositie van het personeel en over de oprichting van autonome OCMW-bedrijven.

De spreker verklaart dat zijn fractie desalniettemin zal meewerken aan de realisatie van dit ontwerp van decreet, al zou het goed zijn indien het op enkele punten zou worden aangepast. Afsluitend somt de spreker nog het positieve op uit dit ontwerp van decreet: de voordrachtsakte, de sancties bij een dubbele voordracht, de genderverplichting en het tijdstip van inwerkingtreding van de raad. Het zou wel goed zijn indien een oplossing zou worden gevonden voor de voorzitters voor wie de inkorting van de termijn met drie maanden sociale gevolgen zou hebben.

II.3. Tussenkomen van mevrouw Hilde De Lobel

Mevrouw *Hilde De Lobel* is het eens met de heer Maes dat het beter zou zijn geweest indien er een integrale visie zou hebben bestaan over de OCMW-

werking. Een dergelijke visie ontbreekt nu. Het is dan ook logisch dat gekozen werd voor een minidecreet.

Het is echter vreemd dat men zich daartoe niet heeft beperkt. Het ontwerp van decreet is haastwerk geweest, zoals ook door de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur is opgemerkt. Vooral in die artikelen die vallen buiten datgene wat eerst werd beoogd, is dat opvallend. Er worden enkele artikelen ingevoegd met betrekking tot personeel en financiën, waarin een afstemming op andere artikelen ontbreekt en men verschillende kanten uitgaat bij gebrek aan een totaalconcept.

Mevrouw De Lobel begrijpt niet waarom men niet heeft gekozen voor wat strikt noodzakelijk is, namelijk de strikt noodzakelijke aanpassingen inzake het politiek-bestuurlijke deel. In dit deel had men bovendien een aantal zaken kunnen inbrengen die thans onbehandeld zijn gebleven, mogelijk vanwege tijdsgebrek of omdat het te ingewikkeld bleek te zijn.

Mevrouw De Lobel geeft een voorbeeld: wanneer een OCMW-zetel openvalt, zonder dat er nog opvolgers zijn, moet ten minste de helft van de gemeenteraadsleden die de aanvankelijke voordrachtsakte hebben ondertekend, tekenen voor de nieuwe zetel. Een voordrachtsakte kan ondertekend worden door één gemeenteraadslid. Dat is met name het geval indien een fractie slechts uit twee gemeenteraadsleden bestaat. Het is niet ondenkbaar dat dit gemeenteraadslid op dat ogenblik niet langer in de gemeenteraad zit. De OCMW-raad moet dan in zijn geheel, meerderheid tegen oppositie, beslissen over de zetel. In de praktijk heeft dat tot situaties geleid waarbij iemand die eigenlijk niet meer in de OCMW-raad wil zetelen toch geen ontslag neemt, omdat de fractie anders de zetel kwijt geraakt. Er ontstaan dus een heleboel complicaties. Dat wordt nu niet geregeld. Men had beter hieraan meer aandacht besteed in plaats van aan sommige punten inzake personeel en financiën die niet in het decreet thuishoren.

Een meer gedurfde aanpak, die uiting geeft aan een originele visie, zou zijn geweest om voor de OCMW-raad te opteren voor een gewone evenredige vertegenwoordiging, zoals in de gemeenteraad. Dat gebeurt toch reeds voor tientallen afgeleide besturen maar men heeft het hier niet aangedurfd. Het systeem van vier en vijf briefjes en de gekke berekeningen en vreemde coalities worden gewoon behouden.

Een ander aandachtspunt is of het gemeentepersoneel in de OCMW-raad zitting mag hebben en het

OCMW-personeel in de gemeenteraad. Mevrouw De Lobel wijst erop dat haar fractie een hoorzitting heeft gevraagd met de VVSG. De VVSG heeft zich er immers over beklagd dat ze haar standpunten niet heeft kunnen uiteenzetten binnen de korte tijdspanne. Mevrouw De Lobel wil de VVSG vragen stellen over dat soort aandachtspunten. Ze zal haar opmerkingen hierover dan ook bewaren voor na de hoorzitting.

II.4. Tussenkoms t van de heer Marnic De Meulemeester

De heer *Marnic De Meulemeester* wijst erop dat de Vlaamse Regering met dit ontwerp van decreet de bestuurlijke organisatie regelt. Begin volgend jaar volgt een tweede stap. Dan zullen personeel, financiën en toezicht aan bod komen.

De spreker wil de nadruk leggen op de efficiënte samenwerking die wordt nagestreefd tussen gemeente en OCMW. Het doel van het ontwerp van decreet bestaat erin om de wijzigingen bij de verkiezing en de installatie van de nieuwe OCMW-raden te laten ingaan vanaf 2007. Het is een positieve zaak dat dit zo goed als gelijktijdig kan gebeuren met de installatie van de gemeenteraad.

Het ontwerp van decreet bevat enkele belangrijke vernieuwingen. Onder meer het feit dat de OCMW-voorzitter volwaardig lid kan worden van het college van burgemeester en schepenen is een belangrijke verbetering. Het overlegcomité tussen OCMW en gemeente dat op dit ogenblik bestaat, komt soms enkel bij elkaar als het echt noodzakelijk is. Het is positief dat de OCMW-voorzitter op elke vergadering van het college aanwezig kan zijn en er volwaardig kan aan deelnemen. Het bevordert de contacten tussen gemeente en OCMW en de afstemming van het sociaal beleid van gemeente of stad. Anderzijds kan de burgemeester de vergaderingen bijwonen van de OCMW-raad. Het is positief dat de gemeente op deze manier betrokken blijft bij het OCMW. Het is niet nodig dat de burgemeester voorzitter zou zijn van de OCMW-raad. Dat beklemtoont overigens de autonomie van het OCMW.

Op administratief-organisatorisch vlak wordt het volgens de heer De Meulemeester mogelijk dat de gemeente en het OCMW gemeenschappelijk ondersteunende diensten kunnen organiseren, bijvoorbeeld inzake personeelsbeheer. In de praktijk blijkt dat de diensten van OCMW en gemeente veel met elkaar in contact komen. De band kan nu nog sterker worden.

De VLD-fractie vindt dit ontwerp van decreet hoe dan ook een belangrijke stap. De visie op het OCMW zal pas volledig zijn als in 2007 de volgende stap wordt gezet. De afstemming van de OCMW-wet op het Gemeentedecreet is van groot belang.

II.5. Tussenkoms t van de heer Christian Van Eyken

De heer *Christian Van Eyken* wijst erop dat de minister bij zijn inleiding heeft aangegeven dat sommige bepalingen niet van toepassing zijn op de gemeenten met taalfaciliteiten. De spreker vraagt van die artikelen een lijst te krijgen, zoals reeds gebeurde in het kader van het Gemeentedecreet.

De *minister* antwoordt dat hij die lijst ter beschikking zal stellen van de commissieleden.

De heer *Van Eyken* wijst erop dat de gewestelijke ontvangers zich beklagen over hun werklust, omdat ze de door hen bediende besturen niet gelijktijdig op een juiste manier kunnen behandelen. De spreker pleit voor een andere verdeling van het werk, dit in het belang van de betrokken ontvangers en de gemeenten en OCMW-besturen.

De heer Van Eyken gaat ten slotte in op de bepaling dat de gemeentesecretaris en -ontvanger tegelijk ook secretaris en ontvanger kunnen worden van het OCMW. De spreker meent dat de taak van gemeentesecretaris reeds ruim voldoende is, zonder dat het OCMW er nog bijkomt. De spreker vraagt of de werkverdeling niet tot spanningen kan of zal leiden tussen gemeente en OCMW. De heer Van Eyken stelt voor om de bepalingen met betrekking tot de secretaris en de ontvanger over te hevelen naar het tweede luik van het decreet dat later zal worden behandeld.

II.6. Tussenkoms t van de heer Jef Tavernier

De heer *Jef Tavernier* stelt vast dat de meerderheid opmerkt dat bepaalde zaken die noodzakelijk zijn geregeld worden, maar dat er ook zaken die niet noodzakelijk zijn geregeld worden. Uit de adviezen van de VVSG en de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur blijkt dat het gaat om haastwerk, dichtbij de verkiezingen van oktober.

De heer Tavernier is van mening dat er binnen de meerderheid geen eensgezindheid bestaat over welke richting men uit moet met het OCMW. Dat bleek reeds bij de behandeling van het Gemeentedecreet en

de bespreking van de rol van de voorzitter van het OCMW in het college. De heer Brouns pleit voor verdere integratie maar de heer Maes vraagt daarentegen om het wat kalmpjes aan te doen.

De heer Tavernier meent ten gronde dat de meerderheid geen eensgezinde visie heeft op de verhouding tussen gemeente en OCMW. Er wordt hier enkel een bepaalde toestand bevestigd, al dan niet tegen de zin van bepaalde leden van de meerderheid. Dat leidt dan tot een onvoldragen werkstuk. De spreker hoopt wel dat er nog een tweede ontwerp van decreet zal volgen dat wat omvattender is. Er worden echter nu al een aantal aangelegenheden geregeld waarvan de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur zich afvraagt of ze in dit bestuurlijk-organisatorisch ontwerp wel nodig zijn.

Voor wat artikel 4 van het ontwerp van decreet betreft, dat betrekking heeft op de onverenigbaarheden, rijst de vraag of het aangewezen is dat de personeelsleden van het OCMW in de raad van de gemeente kunnen zitting hebben en omgekeerd, gelet op de bevoegdheidsverdeling tussen OCMW en gemeente en gelet op het feit dat de gemeente de toelagen en de rekeningen van het OCMW moet goedkeuren. Volgens de spreker kan dit tot ongezone situaties leiden, zeker op een ogenblik waarop de visie op de relatie tussen de gemeente en het OCMW nog niet volledig is uitgewerkt. In een latere fase kan dat eventueel uitgeklaard worden. De spreker pleit ervoor om vooralsnog het oude artikel van de OCMW-wet te behouden. Hij zal hiertoe een amendement indienen.

De heer Tavernier is het eens met de opmerking van de heer Brouns over de voordrachtsakte. De verkiezing van de OCMW-raadsleden verloopt momenteel op ingewikkelde wijze. De vraag rijst of er met de voordrachtsakte iets wordt toegevoegd. De spreker heeft hier geen principiële bezwaren tegen, maar de nieuwe regeling brengt niets bij. Het blijft ingewikkeld.

De heer Tavernier vraagt zich af of het een goede zaak is om de voorkeur te geven aan deeltijdse ontvangers. De heer Tavernier meent dat het perfect mogelijk is om te werken met een voltijds gewestelijk ontvanger die op twee of drie plaatsen aanwezig is. Een voltijds ontvanger biedt meer waarborgen op het vlak van competentie. Bovendien is het van belang voor de onafhankelijkheid van de ontvanger. De spreker geeft wel toe dat er problemen kunnen rijzen als een ontvanger te veel posten toegewezen krijgt.

Hij vraagt een duidelijk antwoord op de vragen vanwege de vereniging van gewestelijke ontvangers.

De heer Tavernier betreurt ten slotte dat een en ander op nauwelijks drie maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen wordt geregeld. Dat is zeker het geval met de onverenigbaarheden. Dergelijke wijzigingen zouden eigenlijk ten laatste een jaar voor de verkiezingen geregeld moeten zijn.

II.7. Tussenkost van de heer Francis Vermeiren

De heer *Francis Vermeiren* steunt de nieuwe bepalingen in verband met de onverenigbaarheden. Hij vraagt om bij het debat over belangenvermenging rekening te houden met de praktijk van het verleden. Het is niet nodig om alles zwartgallig te bekijken. Op dit ogenblik bestaat er bijvoorbeeld een discriminatie tussen het onderwijzend gemeentepersoneel en het andere gemeentepersoneel. Een personeelslid van het gemeentelijk onderwijs kan lid worden van de OCMW-raad.

De heer Vermeiren ziet niet in waarom er geen beroep zou kunnen worden gedaan op personen met een rijke ervaring binnen de gemeente. Tot voor kort konden militairen en rijkswachters niet deelnemen aan het politieke leven. De heer Vermeiren heeft het moeilijk met dit soort bepalingen. Deze personen worden geculpabiliseerd, door ze uit te sluiten vanwege mogelijke belangenvermenging. De heer Vermeiren heeft het er moeilijk mee dat een advocaat met cliënteel in de gemeente in de gemeenteraad zitting kan hebben, terwijl een ambtenaar wordt geculpabiliseerd. De heer Vermeiren heeft er anderzijds begrip voor dat er deontologische beperkingen zijn, bijvoorbeeld voor iemand die als maatschappelijk assistent in de sociale dienst werkt.

De heer *Jef Tavernier* vindt dat de heer Vermeiren één en ander uit zijn context ruikt. Niemand heeft het over culpabiliseren. Men kan bijvoorbeeld in een moeilijke situatie ten opzichte van de overste komen te staan. De spreker erkent dat de voorbeelden uit de particuliere sector waarnaar de heer Vermeiren heeft verwezen voor meer problemen kunnen zorgen op het vlak van belangenvermenging. Men moet de problemen echter niet opzoeken en men zou dan ook beter terugkeren naar de vroegere situatie.

De heer *Francis Vermeiren* merkt op dat hij OCMW-raadsleden kent van de fractie van de heer Tavernier

die bediende zijn, en die schitterend werk leveren. Nu worden er een miljoen mensen uitgesloten van de politiek en dat is niet aanvaardbaar.

De heer *Hubert Brouns* wijst erop dat het niet de bedoeling is om bepaalde personen in een verdomhoekje te duwen. Over het algemeen bestaat er een grote tevredenheid over de ambtenaren. Het gaat echter een stap te ver om te pleiten voor een verdere integratie van de diensten, en ze tegelijk door dezelfde personeelsleden te laten besturen. De dag is dan niet ver weg dat lijsten volledig gevuld zijn met personeelsleden. Zij zullen zelf wel de taken verdelen om zoveel mogelijk macht naar zich toe te halen. Door hun ervaring hebben zij een enorme voorsprong, ook electoraal. De onafhankelijkheid komt dan zeer sterk in het gedrang.

De heer *Tom Dehaene* meent dat men deze mensen niet kan uitsluiten, maar misschien moet men nadenken over een maximum aantal gemeentelijke personeelsleden dat mag zetelen in de OCMW-raad, bijvoorbeeld een derde, net zoals het aantal gemeenteraadsleden in de OCMW-raad beperkt is. Zonder die beperking zou theoretisch de hele OCMW-raad uit gemeenteraadsleden kunnen bestaan.

Mevrouw *Hilde De Lobel* wijst erop dat de VVSG zich wat dit punt betreft zeer duidelijk verzet. Dat zal ongetwijfeld blijken uit de hoorzitting met de directeur van de afdeling OCMW van de VVSG.

De heer *Jacky Maes* merkt op dat mensen die in een andere gemeente wonen wel aan politiek kunnen doen. De burgemeester van Bredene is diensthoofd in een buurgemeente. Men kan dus niet stellen dat die mensen worden uitgesloten van de politiek. Op het ogenblik dat men ervoor opteert in een gemeentelijke administratie te gaan werken, weet men nu overigens dat er een onverenigbaarheid is. Men moet volgens de spreker niet alleen rekening houden met de hiërarchische oversten maar ook met de collega's. Hij besluit dat hij nog altijd niet overtuigd is van de democratische meerwaarde van de voorgestelde regel.

De heer *Francis Vermeiren* vraagt of de heer Maes het dan met hem eens is dat er vandaag een discriminatie bestaat omdat mensen uit het gemeentelijk onderwijs wél OCMW-raadslid kunnen zijn.

De heer *Norbert De Batselier*, commissievoorzitter, herinnert eraan dat tot voor kort het ook zo was dat wie de eed aflegde als parlements lid meteen zijn ontslagbrief als ambtenaar van de Vlaamse Gemeen-

schap kreeg, maar dat was niet zo bij onderwijsmensen.

II.8. Tussenkomst van de heer Tom Dehaene

De heer *Tom Dehaene* vraagt verduidelijking over de mogelijkheid dat een OCMW-voorzitter als lid van het schepencollege ook andere bevoegdheden kan krijgen dan sociale zaken, ook al heeft hij geen zitting in de gemeenteraad.

Zijn tweede vraag gaat over een mogelijke overgangsregeling ingevolge de inkorting met drie maanden van de legislatuur van de OCMW-raden. Die inkorting kan immers voor problemen zorgen. Wie nu een volledige legislatuur raadslid was, staat niet op gelijke voet met wie de zes jaar daarvoor raadslid was. Hij heeft immers drie maanden minder en bij gelijkheid van stemmen telt de duur van de dienst in het OCMW. Het lid pleit ervoor dat men, als men de periode inkort, die toch laat meetellen als volledige legislatuur, want anders riskeert men de huidige leden te bestraffen, daar zij geen volledige anciënniteit krijgen. Hetzelfde geldt voor de eretitel voor OCMW-voorzitters. Een aantal mensen die de titel verdienen, zullen hem mogelijk mislopen omdat zij drie maanden te kort hebben.

II.9. Antwoorden van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering op de vragen en opmerkingen van de commissieleden

De *minister* verklaart dat de meerderheidspartijen de maximale democratie ook voor de personeelsleden willen doortrekken. In het Gemeentedecreet werden al een aantal onverenigbaarheden opgeheven, zoals die voor militairen, boswachters en bedienaren van de eredienst. Vandaar ontstond ook de idee van de kruisgewijze werking. Maar er is wel een beperking ingevoerd, met name dat personeelsleden geen uitvoerend mandaat mogen hebben. De realiteit vandaag is trouwens dat die mensen zich kandidaat mogen stellen en dat ook doen. Personeelsleden van het provinciaal onderwijs zitten bijvoorbeeld wel in de provincieraad. Er zijn dus een aantal anomalieën die de minister wil opheffen. Essentieel is dat men niet mag deelnemen aan beraadslagingen en stemmingen waarbij men zelf betrokken partij is. De minister wijst erop dat dit nu al het geval is voor de behandeling op de gemeenteraad van dossiers waarbij men betrokken

is. De betrokkene verlaat dan de vergadering voor de duur van de behandeling van dat punt.

De minister voegt aan het voorbeeld van de heer Maes nog een ander voorbeeld toe. De OCMW-voorzitter van Merelbeke is gemeentesecretaris van Kluisbergen. Hij benadrukt dat de kiezer uiteindelijk het laatste woord heeft.

De minister wijst er verder op dat heel wat OCMW-aangelegenheden nog steeds federaal worden geregeld. Hij noemt de inrichting van het OCMW als dusdanig, de OCMW-taken en het beroep tegen beslissingen.

Op het vlak van het verkiezen met voordrachtsakte, geeft de minister toe dat het verhaal nog niet helemaal af is. Men heeft gepoogd stappen vooruit te zetten, maar één en ander moet nog verder uitgeklaard worden. Maar men mag niet vergeten dat de OCMW-raden in januari 2007 moeten geïnstalleerd worden. Wat de kritiek van haastwerk betreft, stelt de minister dat er sinds juli 2004 aan een erg hoog ritme is doorgewerkt en dat men zeker geen tijd verloren heeft laten gaan.

Wat de opmerking van mevrouw De Lobel over artikel 17 betreft, verklaart de minister dat het in elk geval de bedoeling is een zetel die aan een bepaalde partij toekomt, ook bij die partij te houden. Het is absoluut niet de bedoeling dat de meerderheid in de OCMW-raad een oppositiezetel inpikt.

De criteria voor de gewestelijke ontvangers en de taakverdeling zijn destijds federaal bepaald. Daar wordt nog altijd mee gewerkt. Men is het immers nog niet eens geraakt over alternatieven. Er zijn wel bepaalde oplossingspistes maar die kunnen nog niet op algehele instemming rekenen. De minister stelt dat de ontvangers belangrijk werk doen en dat zij over een behoorlijk statuut beschikken. Het is volgens de minister onwaar dat men hen liever weg houdt uit het bestuur. De meeste verkozenen zien in dat het bestuur gediend is met bekwame mensen die over financiële deskundigheid beschikken.

Ten aanzien van de heer Dehaene stelt de minister dat er in de legislatuur 2007 tot 2012 voor kan gekozen worden om de OCMW-voorzitter te laten toetreden tot het schepencollege. Dit is optioneel. Vanaf 2013 is het een verplichting. De voorzitter kan dan andere bevoegdheden uitoefenen, zoals toerisme, financiën, openbare werken enzovoort. De OCMW-voorzitter heeft ook stemrecht in de gemeenteraad, op voorwaarde dat hij een verkozen gemeenteraadslid is. De OCMW-voorzitter heeft in het schepencollege in elk

geval stemrecht. De voorzitter is volwaardig schepen.

Ten aanzien van de heer Maes benadrukt de minister dat door de toetreding van de OCMW-voorzitter tot het schepencollege – het zenuwcentrum van de lokale politiek – het belang van die functie wordt opgewaardeerd. Hij verzet zich tegen het beeld dat die functie lager wordt aangeslagen dan een schepenambt. Het OCMW is een belangrijke dienst en vandaar wordt de functie van OCMW-voorzitter opgewaardeerd. Het OCMW behoudt zijn autonomie, maar het is tegelijk een goede zaak dat men een aantal dingen gemeenschappelijk probeert te organiseren. De minister noemt personeelsdienst, boekhouding, juridische dienst, technische dienst en schoonmaak als voorbeelden. Daardoor komt net meer geld vrij om in te zetten voor het sociale beleid. De minister heeft alleszins geen geheime ambitie of agenda om de actieradius en de slagkracht van het OCMW te verkleinen. Hij wil integendeel het OCMW geven wat het toekomt. De OCMW-voorzitter moet na de burgemeester de belangrijkste functie worden op het gemeentelijk politiek niveau.

De minister onderstreept nog dat het aantal uitvoerende mandaten niet toeneemt. Er is dus geen sprake van politieke zelfbediening. Indien in een OCMW wordt gekozen voor ondervoorzitters, moeten er schepenambten worden ingeleverd om het aantal uitvoerende mandaten op peil te houden. De situatie in Antwerpen is volgens de minister merkwaardig: er zijn niet minder dan tien schepenen, maar het OCMW, dat toch erg belangrijk is inzake tewerkstelling, dienstverlening en investeringen, wordt in de praktijk slechts door één persoon getrokken, namelijk de voorzitter.

Wat de vraag van de heer Dehaene over een overgangsregeling ingevolge de inkorting van de termijn met drie maanden betreft, stelt de minister dat het vanuit sociaal-rechtelijk oogpunt niet evident is om voor loopbaanonderbrekers en de pensioenen een oplossing te vinden. Daarover zijn er contacten met federaal minister Tobback. Wie drie maanden een mandaat niet uitoefent, kan daar geen drie maanden wedde voor krijgen. De vraag of de anciënniteit kan worden gelijkgetrokken met een volledige legislatuur van zes jaar wordt onderzocht. De minister pleit wel voor voorzichtigheid. Men moet opletten dat men niet in allerlei procedures verstrikt raakt.

Er wordt geen drie maanden uitkering, en dus geen drie maanden pensioen, bijgegeven. Men kan geen vergoeding krijgen voor de periode waarin men niet

werkt. Er moet wel voor worden gezorgd dat een aantal anomalieën wordt vermeden. Er moet bijvoorbeeld voor worden gezorgd dat wie voor een statuut van loopbaanonderbreking heeft gekozen, daarmee niet in de problemen komt. Ook het verhaal van de anciënniteit moet worden onderzocht. Tegelijk moet het duidelijk zijn dat negen maanden niet hetzelfde is als twaalf maanden.

II.10. Repliek van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering op de opmerkingen van de VVSG tijdens de hoorzitting¹

De *minister* apprecieert de benadering van de VVSG. De vertegenwoordiger van de VVSG heeft aangegeven dat de VVSG zich fundamenteel kan vinden in het concept, maar dat men toch ook een aantal bemerkingen heeft.

De minister gaat ten eerste in op het probleem van de notulen. Op dit ogenblik heeft elk raadslid het recht om een kopie te krijgen van een dossier. Het gevaar bestaat dat slordige personen bepaalde stukken laten rondslingeren. De minister heeft echter de indruk dat hiermee meestal voorzichtig wordt omgesprongen.

De minister is het ermee eens dat zeer persoonlijke aangelegenheden niet in een publiek document moeten worden weergegeven. Voor andere dossiers, bijvoorbeeld inzake investeringen, is de mogelijkheid om er een kopie van te krijgen een uitstekend hulpmiddel voor raadsleden die hun werk goed willen doen. Zeker omdat veel raadsleden hun werk als raadslid na hun uren uitoefenen. De minister wijst er in dit verband op dat het OCMW minder politiek werkt dan de gemeente. Bij misbruiken, waarbij er uit de biecht wordt geklapt over persoonlijke dossiers, is er nog altijd het strafrecht. De minister pleit voor maximale democratie, maar wel binnen de grenzen van de wet.

De minister gaat vervolgens in op de mogelijke aanwezigheid van personeelsleden van het OCMW in de gemeenteraad en van personeelsleden van de gemeente in de OCMW-raad. De minister wijst op de huidige realiteit: veel personeelsleden van het

OCMW staan op de kieslijsten van de gemeente. Ze mogen nu geen zitting hebben in de gemeenteraad. Door op een lijst te staan bekennen ze wel kleur. De minister zegt dat hij over deze personen nooit klachten heeft gekregen. Hij onderstreept dat de betrokkenen geen uitvoerend mandaat mogen uitoefenen. Wie betrokken partij is mag bovendien niet deelnemen aan de beraadslaging. Dat is vandaag echter ook al het geval.

De minister wijst erop dat het vandaag perfect mogelijk is dat bijvoorbeeld echtgenoten of broer en zus tegelijk burgemeester zijn en voorzitter van het OCMW. Momenteel werken er familieleden van burgemeester, schepenen en raadsleden als personeelslid van de gemeente of het OCMW. Het is vandaag perfect mogelijk dat de partner van de gemeentesecretaris zitting heeft in de gemeenteraad. De minister stelt vast dat hiermee in de praktijk op een volwassen manier wordt omgegaan. De minister heeft hierover nog nooit klachten ontvangen. De Vlaamse Regering heeft gestreefd naar maximale democratie. Ze heeft daarbij rekening gehouden met de feitelijke situatie op het terrein.

De combinatie van de functies van secretaris en ontvanger op de beide niveaus is een zaak van lokale autonomie. Het gaat om een vrije keuze van de gemeenten. Er werd uitgegaan van het bevolkingsaantal als parameter, omdat dat het meest transparante criterium is. Elke parameter is weliswaar vatbaar voor discussie. Er zou kunnen worden gewerkt met een parameter zoals dienstverlening, maar dat is zeer moeilijk meetbaar.

Een voltijds OCMW-ontvanger in een kleine gemeente zonder dienstencentra, bejaardentehuizen of RVT-instellingen heeft op dit ogenblik een goed statuut, in vergelijking met maatschappelijk werkers in dezelfde gemeente die minder betaald worden om harder te werken, aangezien het aantal maatschappelijk werkers wel in verhouding staat tot het aantal dossiers.

Wat betreft de gewestelijke ontvanger wordt uitgegaan van de werklasmeting die wordt vastgesteld op basis van federale criteria. Er zijn andere criteria mogelijk, maar telkens als er andere criteria worden voorgesteld, geeft dat aanleiding tot nieuwe kritieken.

De discussie over de ondervoorzitters koppelt de minister aan het feit dat er in Vlaanderen te veel schepenen zijn. Dat is onder meer een gevolg van de fusie

¹ Hoorzitting van 14 juni 2006 met de heer Piet Van Schuylenbergh, directeur van de afdeling OCMW van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten

van de gemeenten in de jaren 70. Een van de glijmiddelen om de fusie te realiseren was om voldoende schepenenambten te creëren. Op die manier zagen een aantal burgemeesters hun politieke toekomst in de fusiegemeente verzekerd. De minister merkt op dat er in zijn eigen gemeente met ruim 24.000 inwoners zes schepenen zijn. Eigenlijk zouden drie of hoogstens vier schepenen volstaan. Hetzelfde doet zich voor in andere gemeenten.

Tegelijk stelt de minister vast dat de rol van het OCMW in sterke mate is toegenomen. De voorzitter betrekken in het schepencollege zorgt niet alleen voor een positieve synergie, maar heeft bovendien tot gevolg dat de positie van OCMW-voorzitter meer uitstraling krijgt. Het college is in de perceptie van de mensen nog altijd het centrum van de lokale politiek en het schepenenambt heeft meer prestige dan het voorzitterschap van het OCMW. De minister vindt nochtans dat het voorzitterschap van het OCMW de tweede belangrijkste functie is in een gemeente, na die van burgemeester.

Een en ander heeft volgens hem te maken met het COO-verleden van het OCMW. De voorzitters van die Commissies van Openbare Onderstand waren vaak mensen van buiten de politiek, vooral in landelijke gemeenten. De ambtelijke organisatie werd vaak uitgeoefend in bijberoep. Vandaag is één en ander drastisch veranderd. In een OCMW als dat van Antwerpen is er sprake van een enorme dienstverlening: er zijn bejaardentehuizen, ziekenhuizen, dienstencentra enzovoort. Zonder de ziekenhuizen zijn er ongeveer 6000 personeelsleden. In de praktijk wordt die werking getrokken door één enkele persoon. De leden van het vast bureau oefenen hun functie na hun uren uit. In Antwerpen heeft men de functie van feitelijke ondervoorzitter gecreëerd. Het is aangewezen dat het werk hier kan verdeeld worden over verschillende personen.

De minister erkent dat de bepaling over de ondervoorzitters niet gedetailleerd uitgewerkt wordt. De bedoeling is dat gemeenten en steden met een uitgebreide OCMW-werking één of twee ondervoorzitters kunnen benoemen. Elke stad of gemeente kan dat autonoom beslissen. Het achterliggende idee is dat de verantwoordelijkheid voor de dagdagelijkse taken wordt gedeeld. De voorzitter hoeft de kar niet alleen te trekken.

Het ontwerp van decreet bepaalt de vergoeding voor de ondervoorzitters. Belangrijke voorwaarde is dat

het aantal schepenenmandaten met één of twee daalt. Het overige wordt door de lokale overheid zelf vastgelegd in een huishoudelijk reglement. De voorzitter bepaalt wie hem bij afwezigheid vervangt. Deze regeling geldt nu ook in schepencolleges.

De toekomst van het OCMW zelf ligt volgens de minister nog open. Omdat de discussie daarover nog niet gestart is, kan hij daar nu niet op ingaan. Binnen de VVSG is dat debat evenmin gestart. De minister is wel van oordeel dat gestreefd moet worden naar synergieën omwille van de kostenbesparing en om expertise aan te trekken. Een goede jurist bijvoorbeeld moet juridisch advies kunnen leveren aan zowel gemeente als OCMW. Alleszins zal de tweede fase van de OCMW-regelgeving in nauw overleg met de VVSG totstandkomen.

II.11. Tweede tussenkomst van mevrouw Hilde De Lobel

Mevrouw *Hilde De Lobel* blijft erbij dat het ontwerp van decreet enerzijds te ver en anderzijds niet ver genoeg gaat. Ze zal een amendement indienen om alle artikelen die niet strikt verband houden met het politiek-bestuurlijke aspect eruit te halen. Ze is het eens met de VVSG en de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur dat artikelen over het personeel, het financiële beleid en het bestuurlijke toezicht niet thuishoren in dit ontwerp. Om dat in te vullen moet eerst duidelijk bepaald worden welke richting de OCMW's uit moeten gaan.

Anderzijds had men volgens de spreker van dit ontwerp gebruik moeten maken om een aantal frequent voorkomende problemen op te lossen. Wanneer een zetel vrij komt en er geen raadsleden meer zijn om de voordrachtsakte te ondertekenen, dreigen er problemen. De spreker is bereid de minister te geloven dat het niet de bedoeling is om de oppositie een zetel af te snoepen. Ze is er alleen niet van overtuigd dat nooit gebruik zal worden gemaakt van die regeling, zeker als het tegen haar partij kan worden gebruikt. Tegen zo'n geval klacht indienen is zinloos omdat in dat geval het decreet geraadpleegd zal worden. Het decreet staat deze mogelijkheid toe.

Het ontwerp van decreet regelt de samenstelling van de OCMW-raad. Men is daarbij uitgegaan van de bestaande praktijk. Doordat men oplossingen wil voorzien voor alle mogelijke situaties die zich kunnen voordoen, is de regelgeving hierover bijzonder

ingewikkeld geworden. Volgens de spreker is artikel 9 vrijwel onleesbaar. Het zou van meer durf en originaliteit getuigd hebben indien men met een wit blad was begonnen. De vraag die men had moeten stellen was: hoe moet de OCMW-raad worden samengesteld om een eerlijke afspiegeling te zijn van de verkiezingsuitslag? Die regeling zou alle democratische beginselen moeten beschermen en zo weinig mogelijk rompslomp en achterpoortjes bevatten.

De spreker merkt op dat de ingewikkelde constructies voortvloeien uit de vraag aan wie een zetel wordt toegewezen bij staking van stemmen. Er wordt daarbij gesproken over anciënniteit en bij gelijke anciënniteit wordt de oudste vervangen door de jongste. Ze spreekt zich niet uit of de nieuwe criteria beter of slechter zijn dan de vorige, maar benadrukt dat de kiezer die criteria niet vraagt. De nieuwe criteria sluiten politieke spelletjes niet uit. In Gent was bij de vorige verkiezingen een 84-jarige dame verkozen omdat ze de oudste was. Vervolgens nam ze ontslag ten voordele van de eerste opvolger die eigenlijk de echte kandidaat van die lijst was.

Mevrouw De Lobel pleit voor een eenvoudig systeem van evenredige vertegenwoordiging dat leidt tot een perfecte afspiegeling van de wil van de kiezer. Ook de opvolging kan worden geregeld zonder achterpoortjes. Afstappen van het oude systeem vergt volgens de spreker wel enige moed.

De VB-fractie had vooraf geen ideologisch bepaald standpunt over de zogenaamde kruisbestuiving tussen gemeente en OCMW. Het VB wil de democratische vertegenwoordiging zo ruim mogelijk openstellen voor zo veel mogelijk inwoners van de gemeente. Het aantal mensen dat geen gemeenteraads- of OCMW-raadslid mag worden vanwege beroep of werkplaats moet zo beperkt mogelijk zijn. In Stabroek werd een alleenstaande moeder, deeltijds werkloos en deeltijds OCMW-steuntrekker, verkozen als gemeenteraadslid. Ze kreeg een tijdelijk deeltijdse baan aangeboden als poetshulp bij het OCMW en moest daarom ontslag nemen als gemeenteraadslid. Dergelijke onbehoorlijke toestanden zouden moeten kunnen verdwijnen met dit ontwerp van decreet. Omdat er evenwel ook een aantal tegenargumenten zijn, zal mevrouw De Lobel het aangekondigde amendement van de heer Tavernier steunen.

Mevrouw De Lobel vraagt nog verduidelijking over de redenen waarom de OCMW's voortaan over een ondervoorzitter moeten kunnen beschikken. Ze is

het eens met een groot deel van de argumenten zoals de werkdruk, te grote schepencolleges enzovoort. Ze vraagt zich echter af waar de meerderheid vrijwillig bereid zal zijn één of twee schepenamts op te offeren in ruil voor één of twee OCMW-ondervoorzitters.

Ten slotte vraagt ze hoe minister Keulen de verhouding ziet tussen het vast bureau enerzijds en de OCMW-voorzitter en zijn eventuele ondervoorzitters anderzijds.

II.12. Repliek van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

De *minister* stelt dat de uitgangspunten van dit mini-decreet niet uit het oog verloren mogen worden, met name zorgen voor een ordentelijke start van de volgende legislatuur en het implementeren van de bepalingen uit het Gemeentedecreet die op het OCMW slaan. Dat dit debat ook over elementen gaat die in het fundamentele debat over het OCMW thuishoren, is volgens de minister onvermijdelijk.

Vervolgens gaat de minister in op de vraag hoe een OCMW-raadslid vervangen wordt en op de mogelijkheid dat een bepaalde fractie in de gemeenteraad haar OCMW-zetel zou kunnen kwijtspelen. Elke voordrachtsakte vermeldt zowel de kandidaat-werkende leden als de kandidaat-opvolgers in de precieze volgorde van de vervanging. In principe wordt een lid opgevolgd door de vooraf aangeduide persoon. Het kan gebeuren dat daardoor de gendervertegenwoordiging niet wordt gerespecteerd. Artikel 11bis van de Grondwet zegt immers dat de twee geslachten aanwezig moeten zijn in de raad en in het vast bureau. Dan komt de tweede opvolger binnen. Het kan voorkomen dat er geen opvolgers meer zijn die aan de voorwaarden voldoen. De nog in functie zijnde gemeenteraadsleden die de voordrachtsakte van het te vervangen lid ondertekend hebben, dragen in dat geval opnieuw een kandidaat-werkend lid en één of meer opvolgers voor. Er komt dus gewoon een nieuwe voordrachtsakte. In het zeer uitzonderlijke geval dat geen enkel gemeenteraadslid dat de voordrachtsakte heeft ondertekend meer in functie is, wordt een nieuw lid aangeduid door een geheime stemming in één stemronde van de voltallige gemeenteraad. Dat is de vierde fase. Het doel is de werkbaarheid van het OCMW te verzekeren. Het is zeker geen politiek manoeuvre. Het kan immers alle fracties overkomen.

Het aanduiden van een ondervoorzitter betekent inderdaad dat er een schepenambt sneuvelt. Dat is zeker geen gemakkelijke beslissing maar het biedt ook kansen. De colleges zijn vandaag te groot. In de vorige regeerperiode is het loon van de schepenen verhoogd om hen te stimuleren zich voltijds aan hun taak te wijden. Sommige hebben dat gedaan, andere niet. Het effect van de maatregel was niet spectaculair. De idee van een vermindering van het aantal ambten is trouwens al heel snel begraven. De betere betaling moest ervoor zorgen dat de schepenen meer beschikbaar waren voor hun ambt. Het is wel zo dat een aantal onder hen parttime is gaan werken, maar het gebeurt ook dat ze hun taak gewoon na hun andere baan uitvoeren. Eigenlijk bepalen de schepenen dat zelf. De minister geeft Antwerpen wel als voorbeeld, maar het geldt voor alle grote en centrumsteden. Er is een discrepantie. De minister denkt dat een OCMW een aantal uitvoerende krachten vanuit politiek niveau zeker kan gebruiken om de kwaliteit van de werking en de dienstverlening verder te optimaliseren.

De verhouding met het vast bureau wijzigt niet. De ondervoorzitters hebben trouwens zitting in dat vast bureau. Er verandert dus niets, het is enkel de bedoeling om de voorzitter te ontlasten zodat die meer tijd krijgt voor het voeren van een beleid. Zo wordt de functie van voorzitter trouwens attractiever.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 tot 3

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 4

Een amendement voorgesteld door de heer Jef Tavernier strekt ertoe 4° en 5° te schrappen (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 870/2, amendement nr. 1).

De heer *Jef Tavernier* merkt op dat zijn amendement in het verlengde ligt van de opmerkingen van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur en de VVSG. De spreker is bovendien van oordeel dat een aantal commissieleden het eens waren met die opmerkingen. Hij geeft toe dat een aantal van de voorbeelden en

hypothesen die naar voren werden geschoven extreem zijn, maar benadrukt tegelijk dat er door dit artikel een gevaar voor belangenvermenging ontstaat. De spreker stelt dat hij niet twijfelt aan de goede intenties van elke persoon die een ambt bekleedt in de administratie en die een mandaat zou opnemen in de OCMW- of gemeenteraad. Hij vraagt de meerderheid wel om een geruststellende verklaring, mocht die zijn amendement verwerpen.

Mevrouw *Hilde De Lobel* verklaart dat haar fractie na enige twijfel heeft beslist dit amendement goed te keuren.

De heer *Jacky Maes* zegt dat zijn fractie bedenkingen heeft bij het voorstel om gemeente- en OCMW-personeel toestemming te geven om zitting te nemen als OCMW- of gemeenteraadslid. Omdat hij ervan uitgaat dat het niet zo'n vaart zal lopen met de belangenvermenging, zal zijn fractie dit artikel zonder veel liefde goedkeuren.

De heer *Francis Vermeiren* meent dat elke verkozene de deontologische regels moet respecteren. Hij wijst erop dat deze maatregel de discriminatie wegwerkt tussen gemeente- en OCMW-personeel en het onderwijzend personeel van het gemeenteonderwijs.

De heer *Jef Tavernier* antwoordt dat de vergelijking met het onderwijzend personeel niet opgaat. Het onderwijzend personeel krijgt vooral richtlijnen van het departement Onderwijs. OCMW- of gemeente-personeel krijgt vooral richtlijnen van de lokale overheid.

De *minister* verklaart dat het betrokken personeelslid geen uitvoerend mandaat mag uitoefenen. Daarenboven moet het personeelslid eerst en vooral nog worden verkozen. Hij verwacht niet dat de OCMW- en gemeenteraden voortaan enkel nog uit lokale ambtenaren zullen bestaan. Het is al meermaals voorgevallen dat een personeelslid zich kandidaat stelt op een lijst. Totnogtoe konden personeelsleden echter geen zitting nemen. Voorts merkt de minister op dat het gevaar op belangenvermenging nu al bestaat aangezien nogal wat partners van schepenen, burgemeesters, OCMW- en gemeenteraadsliden op de lokale administraties werken. Bovendien kan een familielid van de gemeente- of OCMW-secretaris wel kandidaat zijn. Burgemeester en OCMW-voorzitter mogen zelfs met elkaar getrouwd zijn. Met deze bepaling streeft de minister naar maximale democratie. Het is aan de opstellers van de lijsten om daar oordeelkundig mee om te springen.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 4 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 5

Een amendement voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels strekt ertoe de voorgestelde tekst van artikel 11 te vervangen (870/3, amendement nr. 2).

Mevrouw *Hilde De Lobel* wil met haar amendement de zetels in de OCMW-raad toekennen op basis van een evenredige verdeling. Nu gebeurt dat aan de hand van getrapte verkiezingen. Haar amendement is gebaseerd op de regeling uit het reglement van het Vlaams Parlement. Het Vlaams Parlement verdeelt de commissiezetels op basis van evenredige vertegenwoordiging.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Mevrouw *Hilde De Lobel* doet opmerken dat door de verwerping van amendement nr. 2 haar amendementen op de artikelen 6, 7, 8 en 9 en het amendement tot invoering van een artikel 7bis zonder voorwerp zijn geworden.

Artikel 5 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 6

Door de verwerping van amendement nr. 2 op artikel 5 is het amendement nr. 3, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 3).

Artikel 6 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 7

Door de verwerping van amendement nr. 2 op artikel 5 is het amendement nr. 4, voorgesteld door de

dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 4).

Artikel 7 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 7bis (nieuw)

Door de verwerping van amendement nr. 2 op artikel 5 is het amendement nr. 5, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 5).

Artikel 8

Door de verwerping van amendement nr. 2 op artikel 5 is het amendement nr. 6, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 6).

Artikel 8 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 9

Door de verwerping van amendement nr. 2 op artikel 5 is het amendement nr. 7, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 7).

Artikel 9 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 9bis (nieuw)

Een amendement voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels strekt ertoe een artikel 9bis in te voegen (870/3, amendement nr. 8).

Mevrouw *Hilde De Lobel* zegt dat de vervanging van een OCMW-raadslid zonder opvolger de verantwoordelijkheid is van de gemeenteraadsfractie die het te vervangen OCMW-raadslid had voorgedragen.

De *minister* verwijst naar zijn verklaringen hierover tijdens de algemene bespreking.

Amendement nr. 8 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4

Artikelen 10 tot 13

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 14

Mevrouw *Hilde De Lobel* merkt op dat het niet afleggen van de eed gelijkstaat met het afstand doen van het mandaat. In de memorie van toelichting staat dat zelfs het foutief afleggen van de eed gelijkstaat met het afstand doen van het mandaat. Waarom worden de drie andere gevallen wel in het decreet vernoemd en het foutief afleggen van de eed niet? Wat verstaat men eigenlijk onder foutief? Het gaat hier toch over bewuste fouten en niet over versprekingen?

De *minister* zegt dat het moet gaan over het opzettelijk en herhaaldelijk fout afleggen van de eed, bijvoorbeeld het herhaaldelijk trouw zweren aan de republiek Vlaanderen. Vaak is het voor nieuwe raadsleden de eerste keer dat ze in het openbaar spreken en dan durven ze zich nogal eens te verspreken. Daarom krijgen ze soms van de burgemeester een papiertje met de juiste formule. Het gebeurt op sommige plaatsen zelfs dat de formule op een scherm geprojecteerd wordt.

Soms maakt een verkozene opzettelijk een fout om in de lokale krant vermeld te worden. Als het lid echter volhardt in de boosheid, schaadt hij alleen zichzelf. Het gaat dus niet over versprekingen uit zenuwachtigheid of om andere redenen, het gaat over moedwillige fouten.

Artikel 14 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 15

Artikel 15 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 16

Artikel 16 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 17

Artikel 17 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 18

Artikel 18 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 19

Een amendement voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 25, §5, te schrappen (870/3, amendement nr. 9).

Mevrouw *Hilde De Lobel* wil met dit amendement de bepalingen over de ondervoorzitter schrappen.

Amendement nr. 9 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Mevrouw *Hilde De Lobel* verklaart dat door de verwerping van amendement nr. 9 de amendementen op de artikelen 20, 27, 33, 34 en 35 zonder voorwerp zijn geworden.

Artikel 19 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 20

Door de verwerping van amendement nr. 9 op artikel 19, is het amendement nr. 10, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 10).

Artikel 20 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 21

Mevrouw *Hilde De Lobel* zegt dat de burgemeester de OCMW-raad kan bijwonen maar niet voorzitten. Hij kan zich laten vervangen mits er een voorafgaande, gemotiveerde afwezigheid is. De vervanging van de burgemeester in de OCMW-raad is anders geregeld dan de vervanging van de voorzitter van het OCMW in het schepencollege. Een OCMW-voorzitter kan

zich moeilijker laten vervangen, dat moet immers 12 weken op voorhand aangekondigd worden. Wat is de reden van dat verschil?

De *minister* zegt dat dit te maken heeft met het toezicht van het college op het OCMW. Als de burgemeester belet is, moet een ander collegelid dat in zijn plaats kunnen doen. In de praktijk treedt de schepen van sociale zaken vaak in de plaats van de burgemeester voor het toezicht. Voor de vervanging van de OCMW-voorzitter in het college werd de termijn van twaalf weken van toepassing op de schepenen, doorgetrokken. Dat kan wel bekeken worden in het volgende OCMW-decreet.

De heer *Jan Peumans* vraagt of de vervanging van een burgemeester telkens moet worden gemotiveerd of dat een burgemeester zich permanent kan laten vervangen.

De *minister* antwoordt dat dit telkenmale moet worden gemotiveerd. Het is immers zo dat de OCMW-voorzitter vanaf 2007 in het college kan en vanaf 2013 moet zitten. De beleidsmatige doorstroming wordt daardoor als het ware geïnstitutionaliseerd.

Artikel 21 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 22 tot 24

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 25

Een amendement voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels strekt ertoe dit artikel te schrappen (870/3, amendement nr. 11).

Mevrouw *Hilde De Lobel* merkt op dat in het voorontwerp van decreet stond dat het bezitten van de nationaliteit van een van de EU-lidstaten een voorwaarde was om lid van de OCMW-raad te worden. De Raad van State heeft deze bepaling geschrapt. In de huidige versie staat dat elk lid van de OCMW-raad Belg moet zijn. Mevrouw De Lobel ziet niet in waarom deze bepaling herhaald wordt voor de uitvoerende mandaten. Voorzitter en ondervoorzitter worden immers gekozen uit de raadsleden. Zij is van oordeel dat dit een overbodige bepaling is en stelt daarom voor die te schrappen.

Amendement nr. 11 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 25 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 26

Artikel 26 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 27

Door de verwerping van amendement nr. 9 op artikel 19 is het amendement nr. 12, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 12).

Artikel 27 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikelen 28 en 29

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 30

Mevrouw *Hilde De Lobel* heeft bedenkingen bij het opleggen van allerlei verplichtingen inzake de notulen. Zij wil ver gaan wat het inzagerecht van een raadslid betreft, maar zij heeft vragen bij het opleggen van verplichtingen inzake de bezorging per bode of met de post. Zij begrijpt niet dat men dit, net als zoveel andere punten, niet overlaat aan de autonomie van de gemeenten. Waarom wordt er hier wel een verplichting ingevoerd?

De *minister* verklaart dat hij maximaal voor het raadslid kiest en dat de voorgestelde regeling zeker voor de mensen uit de oppositie het werk vergemakkelijkt. Het gaat om een maximale doorstroming van informatie naar de raadsleden. Gevoelige dossiers moet men natuurlijk niet meesturen, maar dat zijn zaken die ook thans al in besloten zittingen van de gemeenteraad worden besproken. Hij noemt personeelsdossiers als voorbeeld. In zijn ervaring sijpelt dat nooit door naar het publiek of naar de media.

Mevrouw *Hilde De Lobel* blijft erbij dat de minister consequent de autonomie van de gemeenten moet laten spelen en hen zelf moet laten kiezen hoe de verspreiding gebeurt.

De *minister* is een overtuigd voorstander van de gemeentelijke autonomie maar in deze aangelegenheid meent hij dat de minderheid dan aan het kortste eind zal trekken. De rechten van de oppositieraadsleden worden hier institutioneel gegarandeerd. Als men de lokale autonomie volledig zou laten spelen, zou dat op veel plaatsen geen problemen geven, maar hier en daar zou dat op een zeker ogenblik wel het geval kunnen zijn.

Artikel 30 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 31 en 32

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 33

Mevrouw *Hilde De Lobel* meent dat bepalingen inzake de wedde niet thuishoren in een decreet maar eerder in een uitvoeringsbesluit.

De *minister* antwoordt dat men dit toch moeilijk aan de lokale autonomie kan overlaten. Hij legt uit dat hij hier de verhouding burgemeester-schepenen gewoon doortrekt naar de OCMW-voorzitters en -ondervoorzitters. Pecuniaire aangelegenheden moeten principieel altijd duidelijk geregeld worden.

De heer *Norbert De Batselier* meent dat mevrouw De Lobel een punt zou hebben gehad, mocht in de ontwerp tekst een bedrag hebben gestaan, maar dat staat er niet. Er staat wel een verhouding en dat is principieel belangrijk genoeg om in het decreet te zetten. Dit is ook een aangelegenheid om in het minidecreet te regelen zodat de betrokkenen van bij de start weten waar ze aan toe zijn wat de wedde betreft.

Mevrouw *Hilde De Lobel* kan die logica volgen en zij ontkent dat het haar bedoeling was om het bedrag helemaal vrij te laten.

Door de verwerping van amendement nr. 9 op artikel 19 is het amendement nr. 13, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren

Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 13).

Artikel 33 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 34

Door de verwerping van amendement nr. 9 op artikel 19 is het amendement nr. 14, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 14).

Artikel 34 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 35

Door de verwerping van amendement nr. 9 op artikel 19 is het amendement nr. 15, voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels, zonder voorwerp geworden (870/3, amendement nr. 15).

Artikel 35 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 36

Artikel 36 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 37

Een amendement voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels strekt ertoe de artikelen 37 tot 43 te schrappen (870/3, amendement nr. 16).

Mevrouw *Hilde De Lobel* is van oordeel dat, gelet op de gefaseerde aanpak waarvoor werd gekozen, het beter is het voorliggend ontwerp van decreet te beperken tot de strikt noodzakelijk bepalingen van politiek-bestuurlijke aard en alle bepalingen en

maatregelen in verband met personeel en financiën te verwijzen naar een volgend ontwerp, waarin de hervorming van de volledige administratieve en financiële organisatie aan bod komt.

Een amendement voorgesteld door de heer Christian Van Eyken strekt ertoe de artikelen 37 en 38 te schrappen (870/3, amendement nr. 17).

De heer *Christian Van Eyken* meent dat deze bepalingen, die de secretaris en de ontvanger betreffen, thuishoren in een tweede ontwerp van wijziging van de OCMW-wet. Bovendien lijkt het hem weinig realistisch dat de secretaris of de ontvanger van een gemeente tot 20.000 inwoners ook het ambt van secretaris of ontvanger van het OCMW uitoefent.

De amendementen nrs. 16 en nr. 17 worden verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 37 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 38

De heer *Jef Tavernier* vindt de formulering inzake de grootte van de gemeenten eigenaardig, al is de geest min of meer duidelijk. Waarom staat er “OCMW’s van gemeenten die 20.000 inwoners en minder tellen” en niet “hoogstens 20.000 inwoners”? Ook een gemeente van 25.000 inwoners telt immers 20.000 inwoners. Meestal spreekt men van gemeenten “tot 20.000 inwoners” of van ‘meer dan 20.000 inwoners’. Een correcte formulering is belangrijk.

De *minister* meent dat de bedoelde schaalgrootte duidelijk is. Hij wil desgevallend een technisch amendement aanvaarden.

De heer *Jan Peumans* herinnert aan het memorandum van de gewestelijke ontvangers. Zij lezen in artikel 38 een verankering van hun functie in de OCMW’s van gemeenten met minder dan 5000 inwoners en de gevallen bepaald door de Vlaamse Regering. Maar de memorie van toelichting geeft geen duidelijkheid over die laatste formulering. Welke besturen nog een beroep wensen te doen op een gewestelijke ontvanger wordt dus koffiedik kijken. Zij vragen daarom wat er met overtallige gewestelijke ontvangers zal gebeuren. Zij vragen daarnaast om betrokken te worden bij de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten.

De *minister* wijst erop dat gemeenten tot 20.000 inwoners zelf de keuze kunnen maken. Dat is een zaak van lokale autonomie. Hij onderstreept dat de VVSG zelf steeds vragende partij is geweest voor deeltijdse secretarissen en plaatselijke ontvangers.

Indien een bestuur kiest voor een gewestelijke ontvanger, dan kan dat. Een gewestelijke ontvanger oefent zijn functie altijd deeltijds uit binnen een gemeente of een OCMW. De gewestelijke ontvanger oefent zijn functie immers uit in verschillende gemeenten of OCMW’s. Het gaat hier om een vrije keuze van de gemeenten binnen het kader van de lokale autonomie.

De minister is van oordeel dat de verhoudingen met de gewestelijke ontvangers wel degelijk goed liggen. Het is niet omdat bepaalde mensen niet altijd een gunstig gevolg krijgen op hun vragen, dat deze verhoudingen slecht zouden zijn. Er bestaan soms tegenstrijdige visies, maar dat betekent niet dat de verhoudingen niet goed zouden zijn.

De gewestelijke ontvangers hebben dus nog wel degelijk een plaats. Het is aan het lokaal bestuur zelf om te beslissen of op de diensten van de gewestelijke ontvangers een beroep wordt gedaan of niet.

Artikel 38 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikelen 39 tot 43

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 44

Artikel 44 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 45

Een amendement voorgesteld door de dames Hilde De Lobel en Linda Vissers, de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw An Michiels strekt ertoe dit artikel te schrappen (870/3, amendement nr. 18).

Amendement nr. 18 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 45 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 46

Artikel 46 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 47

Artikel 47 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikelen 48 tot 53

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

De verslaggever,

Hubert BROUNS

De voorzitter,

Norbert
DE BATSELIER
